

Akreditace

k zakoupení ve Festivalovém centru. K zakoupené akreditaci je nutné vyzvednout si vstupenky na jednotlivé projekce nebo si je rezervovat přes festivalovou aplikaci.

Akreditace Visitor umožňuje:

- denně zdarma 4 vstupenky na 4 různá představení – do vyčerpání kapacit projekčních sálů
- vstup na filmy do kina bez vstupenky – 5 minut před začátkem představení na neobsazená místa
- volné vstupy na vybrané doprovodné akce a koncerty
- součástí Festivalové akreditace na 3 dny je festivalový katalog za zvýhodněnou cenu 50Kč
- při koupi Festivalové akreditace na celou dobu je festivalový katalog zdarma
- ke všem zakoupeným akreditacím je programová brožura zdarma

Vstupenky lze vždy vyzvednout pouze na aktuální den a na den následující. Na jednu akreditaci lze vyzvednout vždy jen jednu vstupenku na jednu konkrétní projekci. S akreditací Visitor Kid lze vyzvednout vstupenky pouze na projekce vhodné pro děti.

Aplikace

Festival ve vašem mobilu! Stáhněte si aplikaci s festivalovým programem, mapou a novinkami, která vám navíc umožní pohodlnou rezervaci vstupenek.

Android

iOS

K zakoupení bez akreditace:

- vstupenky na jednotlivé filmové projekce, cena 100 Kč za jedno představení, k zakoupení v pokladnách umístěných v Divadle J.K.Tyla na Masarykově náměstí.
- vstupenky na koncerty lze zakoupit vždy u vstupu do klubu za jednotnou cenu 100 Kč

Game & VR Zóna

Součástí festivalu je opět oblíbená Game & VR zóna, která je otevřena denně v prvním patře Měšťanské Besedy na Masarykově náměstí, a to od 10 do 18h. Přijďte si zahrát si v zde můžete jak hry z mezinárodní herní soutěže, tak se dívat na VR filmy nebo si vyzkoušet hry ve virtuální realitě.

Volný vstup

- Projekce v Roháči
- Dětská divadelní představení v zámeckém parku
- Škola animace v Roháči, dílny animace
- Půlnoční projekce v kině Světozor
- Večerní open-air projekce na Masarykově náměstí
- Výstava ve Foyer Divadla J.K.Tyla
- Game a VR zóna
- Sobotní projekce ve Hvězdě

Centrum & Shop & Café

Krčínova ul. 51

Úterý 7.5. až sobota 11.5. 8³⁰ – 20⁰⁰
Neděle 12.5. 8³⁰ – 15⁰⁰

Pokladny

Divadlo J. K. Tyla, Masarykovo náměstí

Úterý 7.5. až sobota 11.5. 8³⁰ – 21³⁰
Neděle 12.5. 8³⁰ – 17⁰⁰

Festivalový deník

Festivalový deník vydává a tiskne Anifilm jako příležitostnou tiskovinu k festivalu Anifilm 2019.

Texty — Malvína Balvinová
Překlady — Lukáš Wicha
Komiks — Jan Saska, Vojtěch Kiss
Design — Jan Šimsa

5. Festivalový deník Sobota — 11. 5. 2019

Hyperlapse...co že to je?

Hlavním dramaturgickým záměrem nesoutěžního programu Anifilmu je reflektovat a divákům zprostředkovat originální autorskou tvorbu, se kterou se diváci neměli doposud možnost setkat nebo o níž sice mají částečně povědomí, nicméně ji neznají v kontextu, v němž ji festival uvádí. A právě to je případ programu s názvem *Hyperlapse & Co.*, který se soustředí na filmy vytvořené technikami nefázované animace – tedy časosběru, pixilace krajiny, nature animation či výměny objektů (replacing).

Tento princip animace znamená zcela odlišný způsob práce s materiálem než klasická fázovaná animace. Autor se zcela záměrně vzdává možnosti obraz fázovat a k animaci si vybírá objekty (od malých předmětů, knižních fontů po obrovské budovy) či kresby, s nimiž z jejich podstaty

není možné pohnout nebo se jich vůbec dotknout. Výsledný pohyb pak vzniká jinými tvůrčími cestami – stříhem, změnami úhlů záběru, změnou vzdálenosti a podobně. Autor, který se rozhodne jít tvůrčí cestou hyperlapse a podobných technik, nachází pohybové souvislosti mezi nepohyblivými

Pacer (Guy Roland, 1995)

obrazy a dává jim další rozměr, statické ožívá, pulzuje, putuje obrazem, a to většínou v reálném prostoru.

Pro část těchto filmů lze použít pojem hyperlapse, vycházející ze slova timelapse. V českém prostředí se v souvislosti s tvorbou režiséra Matyáše Trnky objevil pro tento typ filmů také termín „bezdotyková animace“, vycházející z toho, že tvůrce animuje, aniž by se animovaného materiálu vůbec dotknul. Zítřka se můžete na takové filmy přijít podívat. Program stojí za pozornost nejen kvůli atypickým technikám, ale i proto, že výběr filmů nečekaně pokrývá zásadní oblasti lidského života – evoluci (*While Darwin Sleeps*), přírodní pochody (*Vlnění*), vpád člověka do přírody (*Značky, Āret gjennom Børfjord*), urbanizaci (*Pacer, Praha!, Urbanimatio*), umění (*Der Da Vinci Timecode*), architekturu (*Persistence of Vision III*), literaturu (*BOOKANIMA: Dance*), každodennost (*Life in Patterns, Furniture Poetry, Diversity*) až po konečný zánik (*Kostnice*).

Tipy na dnešní den

Masterclass: Georges Schwizgebel
11³⁰ → Schwarzenberský sál

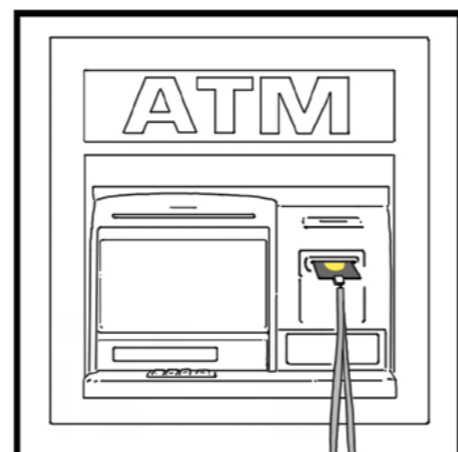
Georges Schwizgebel je patrně nejnámější současný švýcarský režisér animovaných filmů. Jeho tvorba je uhrančivá, poetická, umělecky propracovaná. Jak vznikají jeho filmy, vytvořené náročnou metodou malby na sklo se můžete dnes dozvědět na režisérově masterclass.

Průřez Jaromírem Plachým
15⁰⁰ → Schwarzenberský sál

Jaromír Plachý proslul v posledních letech jako autor artových počítačových her. S *Botanicou* a *Chuchlem* jste se nejspíš už setkali. Jaromírova tvorba je ale mnohem širší, jak dnes uvidíte v celém jeho „průřezu“ – kromě autorských filmů se specifickým humorem má na kontě také videoklipy a znělky.

Autobiografie jednoho lháře
20³⁰ → Loutkové divadlo

Na tomto snímku se podílelo 14 různých animačních studií, která rozličnými technikami postupně zpracovala nejzásadnější kapitoly života Grahama Chapmana, zakladatele skupiny Monty Python. Střelený anidok, který nekontrolovatelně balancuje na hranici mockumentu vznikl podle Chapmanovy knihy.

Vojtěch Domlátil

Vaše filmy nejsou vytvářené klasickými animačními technikami. Jak jste dospěl k animačním postupům, které používáte, a co vás na nich baví?

Mám pocit, že animační technika v mých filmech vždy vychází z námětu projektu. Leckdy je dokonce právě ona námětem (*Vlnění*, *Life in Patterns*). A protože jde o pozorování reality a s onou realitou se snažím uctivě pracovat, není mi úplně blízké používat klasičtější formy animace, díky kterým bych realitu přehlušil výraznou animovanou akcí nebo dokonce příběhem. Baví mě minimalismus. A také to, že tímto způsobem můžu navíc svobodně pracovat v exteriéru.

Setkáváte se na festivalech s podobnými filmy?

Jistě. Vyměňování objektů používá Paul Bush a další, to není nic neobvyklého. Práci s rychlostí snímání a pohybem v prostoru jsem myslím nikde neviděl, je to ale také tak minimalistická forma animace, že pro

Vlnění (Vojtěch Domlátil, 2018)

Baví mě minimalismus

Mezi nesoutěžními sekcemi figuruje letos program se záhadným názvem *Hyperlapse & Co.* V českém prostředí pracuje s touto metodou například Vojtěch Domlátil. Má za sebou několik originálních experimentů v této oblasti a také tvůrčí pobyt v Japonsku, kde vznikl soutěžní film *Fleeting Autumn*.

některé bude na hranici uznatelnosti. Například nedávno jeden festival odmítl *Vlnění* s tím, že berou jen animaci.

Zrovna u filmu *Vlnění* uvádíte, že jde o „pixilaci krajiny“. Jak byste popsali metodu vašich filmů *Life in Patterns* a *Fleeting Autumn*?

V případě *Life in Patterns* jde o výměnu objektů, série motivů. Film *Fleeting Autumn* je tvořen mixem technik, od obyčejných časosběrů přes práci s rychlostí snímání, vyměňováním objektů, ale je tam i objektová a vlastně i jakási loutková animace.

***Fleeting Autumn* vznikl v Japonsku. Proč jste si vybral právě tuto zemi a jaká to byla zkušenost?**

V Japonsku jsem předtím nikdy nebyl a tak jsem se nadšeně přihlásil do konkurzu na rezidenční pobyt právě tam. Jako téma jsem si vybral poezii haiku. Japonskou kulturou jsem se tedy systematicky zabý-

val, ale pochopitelně už na začátku jsem pochopil, že rozdílnost kultur je obrovská, mnohem větší, než jsem si předtím dokázal představit a než jsem zažil jinde, například v Indii. Ale třeba v obdivování ročních období jsem tam úplně zapadl. Dokonce jsem někdy inspiroval i místní k větším výkonům v jejich tradičním focení „momidži“ (červených listů javůrků).

Jak vnímáte kategorii abstraktních a nenarativních filmů, která je jednou ze sekcí mezinárodní soutěže *Anifilmu*?

Leckdy mi přijde i zajímavější než ostatní soutěžní kategorie. Toto pásmo je osvěžujícím způsobem zaměřeno přímo na médium animace a experiment s ním. Kvalita filmů každým rokem rapidně roste a objevují se zde velká jména a současní experimentátoři. Nesmírně mě těší, že právě *Anifilm* je jeden z mála mezinárodních festivalů animace, které vyčleňují netradičním a avantgardním animačním přístupům takovou pozornost.

Působíte na Západočeské univerzitě v Plzni, jaká je tam výuka animace? Na co se studenti zaměřují, na loutku a stop-motion nebo spíš na počítačovou animaci?

Určitě stop-motion je u nás dost v kurzu. Máme pro tyto účely skvělé vybavení. Snažíme se ale studenty orientovat i na digitální animaci. Aktuálně máme 4 semestry 3D animace, která navazuje na zkušenosti s fyzickou loutkou, kamerou, svícením. Ale dělají se u nás i kreslené filmy. A také všichni projdou alespoň jedním semestrem počítačových her. Techniku a vůbec celkové zaměření necháváme na studentech a v jejich směru a specializaci se je snažíme maximálně podporovat. A dobře to funguje, často spolupracují v týmech a skvěle se doplňují.

Děti do Roháče

OSPAF, organizátor festivalu *Anifilm*, se důsledně snaží vyvrátit vžitou představu, že animace je hlavně pro děti. Vůbec to ale neznamená, že bychom filmy určené dětem a mladistvým ignorovali. Návštěvníci s dětmi přeci potřebují své potomky občas někam „odložit“. Jak se ale zorientovat v programu? Projekce vhodné pro děti poznáte v programové tabulce i v online programu podle ikony smajlíka. Najdete zde i věkové doporučení. Ale pozor! Některé filmy, jak se v programové brožůře dočtete, se promítají v původním znění s českými titulky. Jiné mají živý dabing. Projekce a také oblíbená ČEZ škola animace (tradiční workshopy animace se zkušenými lektory) jsou soustředěné především do KKC Roháč. Další, hlavně celovečerní filmy, se promítají i v Auroře či kině Světozor, pro starší je pak ještě letní kino na Masarykově náměstí. A aby děti neseděli pořád jen v kině, jsou pro ně středou počínaje na každý den připravena divadelní představení v parku (v případě nepřízně počasí se program přesouvá do festivalového stanu).

Damian Nenow:

Snažili jsme se vyprávět obrazným způsobem

Spolurežisér soutěžního filmu *Další den života na Anifilm* dorazit nemohl, přinášíme s ním alespoň krátký rozhovor.

Jak moc je film *Další den života* inspirován stejnojmennou knihou?

Je to opravdu neobyčejná a hodně kreativní knížka. Navíc je to první Kapuścińského kniha, která není jen sbírkou jeho reportáží. *Další den života (Jeszcze dzień życia)* je velmi vyzrálé a poetické dílo. Zároveň symbolizuje Kapuścińského proměnu z někdejšího reportéra v plnohodnotného umělce a spisovatele. K tomu, aby začal psát jinak, jej přiměla jeho zkušenost s občanskou válkou v Angole. Místo války obecně se pak začal zaměřovat na její jednotlivé účastníky. Film nemá být ilustrací nebo adaptací jeho knihy. Je to příběh o tom, jak se ji Ryszard Kapuściński chystal napsat. Příběh o jeho dorůstání do role spisovatele. A taky se nám líbilo, že je to vlastně univerzální příběh. Kapuściński je vtažen do nesmírně chaotické války a podobných konfliktů se i právě teď odehrává na světě a relativně nedaleko polských hranic celá řada.

Kde se na Anifilmu dobře najíst a napít?

Festivalová občerstvení v Třeboni najdete na třech místech: *Anifilm Café* ve Festivalovém akreditačním středisku, *Seladonovo bistro* na náměstí u zámku a v zámeckém parku je zaparkovaná *Marigotka* – bar a stánek s palačinkami. Ten se večer promění ve stánek s bavorským hotdogem. Na všech místech čkejte útok na vaše chuťové buňky. Wrappy, nápadité sendviče, quesadilly, palačinky (i bezlepkové), domácí koláče a pomazánky, polévka, pivo, míchané drinky, limonády, ledový čaj a skvělá káva. Všude i vegetariánské varianty.

Anifilm je plnoletý. Dárek však dostanete vy, a to slevu 18% na kávu či čaj (i ledový) *Anifilm Café* v akreditačním středisku po předložení akreditace.

AnimaCZe slaví třicátiny!

Česká porevoluční animace oslaví na podzim třicáté narozeniny. Co tyto dekády přinesly, přibliží obsáhlá výstava *AnimaCZe* po roce 89 v Domě Štěpánka Netolického na Masarykově náměstí. Po zlomovém roce 1989 nastává v tuzemské kinematografii zcela nová éra. I animace pochopitelně zažívá složité období. Razantně se mění produkční i distribuční podmínky, ale objevují se i nové tvůrčí možnosti. A také úspěchy. Výstavu, která potrvá až do 1. září letošního roku, připravil Mezinárodní festival animovaných filmů *Anifilm* ve spolupráci s Alšovou jihočeskou galerií.

promění ve skutečnost a dostane nový rozměr. Když diváci tento pro ně nový vztah mezi animací a skutečností objeví, udělá to s jejich představivostí divy.

Co je na vašem filmu nejoriginálnější?

Podle mě jsou to rozhodně animované surreální vize. Svět viděný z pohledu Kapuścińského emocí. Tyto snové pasáže jsou zcela naším dílem. Podobně jako Kapuściński použil k popisu události v Angole výrazně poetický jazyk se spoustou metafor, jsme se i my snažili náš příběh vyprávět nepřímým, obrazným způsobem. Tak například scéna, v níž umírá Carlota, je svým ztvárněním mnohem explicitnější a vizuálně působivější, než klasická přestřelka, na jaké jsme ve filmech zvyklí.